

ningen ikke har været større, end den er. Der var et større økonomisk incitament for kommunerne i den ordning, end der er i den nærværende.

Så kan jeg egentlig sige til både fru Susanne Clemensen og fru Anne Marie Meldgaard, at det, jeg synes, er vigtigt, er, at vi får de mennesker i beskæftigelse og giver dem nogle muligheder for at komme ud på det ordinære arbejdsmarked, for sagen er, at vi kan se frem til, at der bliver større mangel på arbejdskraft. Men forslaget her går stik imod alle de intentioner, vi ellers har haft om at skabe et aktivt og dynamisk arbejdsmarked. Det går imod økonomernes anbefalinger, det øger de offentlige udgifter, det mindsker udbudet af arbejdskraft og skaber dermed lønpres, og derfor får det en uheldig virkning. Vi skulle meget hellere, som fru Susanne Clemensen var inde på, gå i dialog med de private virksomheder og sørge for at få folk ud på det ordinære arbejdsmarked i varig beskæftigelse.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg har svært ved at se, hvordan det kan forøge de offentlige udgifter, at man laver nogle regulære job. Hver gang staten kan placere en medarbejder i et servicejob, har den en udgift på 100.000 kr., men den sparer 180.000 kr. i aktive-ring, og resultatet af det er mig bekendt ikke en udgift.

Men jeg kan ikke forstå, at Venstres ordfører ikke kan se, at man som arbejdsgiver har en vis interesse i, at den arbejdskraft, man ansætter, indgår på lige vilkår i ordinære job som en udvidelse af normeringen og ikke skal lave ekstraordinært arbejde, men derimod skulle i puljejob, hvis man lagde op til puljejobbenes intention, og det oven i købet på dagpenge i en begrænset periode. Det må da være ulige lettere at tilrettelægge arbejdet bedre og give borgerne en bedre service, når man har nogle medarbejdere, der er ansat på lige vilkår, så jeg kan simpelt hen ikke forstå argumentationen hos Venstre.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Fru Eva Kjer Hansen lyder nøjagtig lige så teoretisk som økonomerne, der har siddet og læst et eller andet i nogle tabeller, men hvad er virkelighedens verden her?

Vi lavede arbejdsmarkedsreform III for et års tid siden, hvor de private arbejdsgivere, det

private arbejdsmarked, gav håndslag på, at de ville tage 10.000 personer i privat jobtræning, som er noget af den mest effektfulde jobtræning, der overhovedet findes. Men hvordan står det til med det? De lever langt-, langt-, langtfra op til de løfter, de har givet, idet de indtil nu i dette år kun har evnet at aktivere 3.000. Hvordan hænger det sammen med, at man ønsker mere kvalitet fra Venstres side i den aktiveringsindsats? Har Venstre haft Dansk Arbejdsgiverforening i skole og belært dem om, at de skylder noget på denne konto? Eller sidder Venstre bare med korslagte arme?

Og hvem er det så for resten, der er ledige i den aldersgruppe, vi taler om her? Det er de dårligst uddannede. Mon det er dem, Dansk Arbejdsgiverforening og arbejdsgiverne i det hele taget løber efter, når de skal ansætte folk?

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Fru Eva Kjer Hansen bliver hele tiden ved med at fokusere på efterspørgslen på ordinær arbejdskraft. Jeg vil sige, at hvis det bare var så vel, var det faktisk dejligt.

Men jeg vil gerne spørge fru Eva Kjer Hansen, om hun mener, at vi med dette lovforslag ophæver alle andre arbejdsmarkedspolitiske love, altså at man først og fremmest skal anvise til ordinære job. Tror fru Eva Kjer Hansen, at arbejdsformidlingen holdt op med at anvise til ordinære job, hvis der ellers var et tilstrækkeligt udbud af stillinger?

(Kort bemærkning).

Susanne Clemensen (CD):

Til fru Eva Kjer Hansen vil jeg blot sige, at vi er naturligvis i CD lige så interesserede i, at de mennesker kommer i ordinær beskæftigelse. Men som hr. Poul Erik Dyrland netop nævnte her fra talerstolen, har vi jo også forsøgt at få en dialog i gang med de private virksomheder, fordi arbejdsgivernes organisationer netop har givet håndslag på, at man ville oprette 10.000 nye jobtræningspladser i det private erhvervs-liv, hvilket man langtfra har gjort. Det er jo derfor, vi må sige, at så er vi nødt til at tænke nyt.

I den forbindelse vil jeg også gerne sige, at uanset hvor god aktiveringen bliver, må vi konstatere, at blot det, at man er over 50 år, gør altså, at man har væsentligt sværere ved at komme i beskæftigelse. Men hvis vi kan få en forbedret offentlig service for de samme penge, i stedet for at folk blot bliver kostet rundt til no-